

грубо или разсичани и изтърбушени отъ варварски ржце. Би казалъ човѣкъ, нѣ каква сатанинска воля на разрушение и загрозяване, планомѣрно и упорито се осжществява.

Само земята остава сжщата — неизразимо прекрасна въ тия късни лѣтни дни. Затова, когато напускаме Батакъ, въ чиято полузаровена църква-светиня, коститѣ на мжченицитѣ сж струпани все така, както и преди десетъ години, въ сжщитѣ открити сандѣци, навѣрно още отъ онова далечно време, и когато напреде се открива широкото баташко поле, единствено въ нашата земя, спокойствието на вѣчнитѣ нѣща усмирява тутакси дребнитѣ човѣшки жалби и негодувания. Презъ днитѣ на есенното отлитане тукъ е сборното мѣсто на щъркелитѣ, които се готвятъ за далеченъ пжтъ, и тогава цѣлото поле побѣлява отъ хилядитѣ птици. По-късно, презъ нѣкои слънчеви октомврийски дни, това поле, нѣкогашно тресавище, прострѣно между два гористи ската, съ своята висока, орѣдѣла вече трева, сиво-сребриста подъ есеннитѣ лжчи, прилича на лу-